

عنوان مقاله:

بررسی نقش سرمایه اجتماعی در نوسازی و بهسازی بافت های کهن

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی ایده های نوین در مدیریت، حسابداری، اقتصاد و بانکداری (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

خسرو گودرزی - گروه مدیریت منابع انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بروجرد

خلاصه مقاله:

بازسازی بافت های فرسوده را حفظ هویت یک شهر می دانند. چرا که معماری بخشی از تفکر خلاق ساکنان یک شهر را در خود جا داده است. اهمیت بهسازی و نوسازی بافت های تاریخی تنها محدود به این بحث نیست بلکه مدیران شهری تلاش دارند با حفظ دستاوردها و میراث شهری رشد و توسعه شهر را هماهنگ کنند تا فضای بصری شهر عاری از اغتشاش باشد. اگرچه این امر در کشورهای در حال توسعه با اما و اگرهایی همراه است. رشد و تکامل فیزیکی شهرها و گرایش به نوسازی و توسعه ی سیما و منظر شهر موجب گشته، بخش درونی شهرها به دلیل کالبد پیچیده و در هم تنیده ی خود و وجود ساختمان های باارزش تاریخی، فرهنگی، دچار تغییر در فضای کالبدی در ابعاد مختلف نگردد. بافت فرسوده شهری از جمله چالش های بسیاری از شهرهای جهان می باشد. یکی از ریشه های به وجود آمدن چنین بافت هایی در شهرها را می توان از زمان ورود ماشین به شهرها و گسترش خیابان ها قلمداد نمود. چون با این رویکرد، توسعه به سمت بیرون از بافت های قدیم به وجود آمد و آنچه که قابل لمس می باشد این است که هر بافت در گذر زمان دچار فرسودگی می گردد. و در صورت عدم رسیدگی به این بافت ها دچار ویرانی می گردند. هر چند که رسیدگی به این بافت ها به شکل طراحی هایی در قالب بهسازی و نوسازی برای بافت فرسوده شهری بیان گردید. اما در بعضی جاها به دلیل نگاه کالبدی و دوری از دیدگاه های اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و... با شکست مواجه گردیدند.

کلمات کلیدی:

بافت های کهن، سرمایه اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1603980>

